

[Kristen Amby.]

Situation, men jeg skal ikke lægge Skjul paa, at naturligvis vil til enhver Tid Meninger, som den højtærede Udenrigsminister maatte have baade om udenrigspolitiske og om indenrigspolitiske Forhold, være i høj Grad vejende for os. Hvor meget de er vejende for det ærede Medlem, ved jeg ikke, men for os vil de være det. Aarsagen er ikke blot den tidligere Historie, den Tilknytning, der var mellem den højtærede Udenrigsminister og os, det er maaske væsentligt paa Grund af hans Gerning under Krigen og nu i dette Øjeblik i Danmark, at det er saaledes.

Det ærede Medlem argumenterer videre og siger, at det er at snyde — det er da Meningen dermed —, at det i Virkeligheden er at begaa et Forfatningsbrud, hvis man faar de to Ting til at vedtage en Forfatningsændring, som man ikke ønsker virkelig gennemført som fremtidig Ændring i Forfatningen. Dette vilde være rigtigt under en bestemt Forudsætning, under den nemlig, at man ønskede kun dette ene foretaget og ikke andet; men samtidig er der givet Udtryk for, i hvert Fald fra mit Parti og fra saa mange andre Partiers Medlemmer, at vi virkelig ønsker en Forfatningsændring nu efter det kommende Valg, saaledes at der ikke deri, efter min Anskuelse, hverken forfatningsmæssigt endside moralsk ligger noget, der med Rette kan fordømmes hverken af statsretslærde, end mindre af Politikere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning. Jeg henstiller, at man nu snart slutter disse korte Bemærkninger.

Bertel Dahlgaard: Det er meget vigtigt, Hr. Formand.

Formanden: Der er noget, der hedder § 11 i Folketingets Forretningsorden, som heller ikke er helt afskaffet.

Bertel Dahlgaard: Naar det ærede Medlem Hr. Kristen Amby siger, at hans Stilling til dette Spørgsmaal er taget af ham og hans Parti før den 5. Maj, saa er det klart, at saa er det rigtigt. Naar jeg har kunnet tænke mig, at det maaske skyldtes Paavirkning fra den højtærede Udenrigsministers Anskuelse, saa er Grunden den, at den første Gang jeg har set antydning, at man overhovedet kunde tænke sig at gaa den Vej, var i en Tale af Udenrigsministeren.

Men naar det ærede Medlem siger det andet, saa er det selvfølgelig rigtigt.

Selve Hovedproblemet her er nu debatteret til Ende. Vi maa være enige om, at Grundlovens Bestemmelse om Opløsning af Landstinget er en Bestemmelse, der er indsat til Anvendelse, naar Folketing og Lands- ting tilsammen er enige om at ville gennemføre en Grundlovsændring af et ganske bestemt Indhold. Det, man tilsigter ved at følge den Vej, det ærede Medlem har antydet, er at opløse Landstinget paa Grundlag af en formel Vedtagelse af en Grundlovsændring, som det ikke er disse to Tings Hensigt at gennemføre. Det ærede Medlem kan nok se, at det kan ikke holde. Det sker heller ikke, det føler jeg mig overbevist om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed er det forbi med de korte Bemærkninger.

Kristen Amby: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard skal altid være varsom med at være saa kategorisk i, hvad han spaar. Jeg kunde tænke mig, at jo mere det ærede Medlem siger, at det bliver ikke til noget, paa den skolemestererende Façon, det ærede Medlem bruger, des mere ivrige er der nogle andre Medlemmer der bliver for at faa det gennemført. Det ærede Medlem kan give Udtryk for sine Anskuelse, der kan være udmærkede ligesom andres Anskuelse, men jeg tror nu alligevel ikke, at det ærede Medlem hersker over Tingets Mening endnu.

Det var urigtigt, naar det ærede Medlem mente — men det er altsaa en Fejlhuskning, som vi alle kan gøre os skyldige i —, at den højtærede Udenrigsminister skulde have anvist den af mig her nævnte Vej. Det har Udenrigsministeren ikke gjort. I de offentlige Udtalelser, der faldt — det var vist ved et Møde i Hillerød — fra den højtærede Udenrigsminister, var det netop reelle Forfatningsændringer, den højtærede Udenrigsminister ønskede, nemlig 21 Aars Valgret og vistnok en Ændring af § 94 — med paafølgende Folkeafstemning og hvad dertil hører, det siger sig selv. Nej, det er virkelig noget, der staar for min egen Regning eller for mit Partis Regning, hvad her er nævnt angaaende Udvejen . . . (Afbrydelse af *Bertel Dahlgaard*). Nej, jeg er nødt til at anholde det ærede Medlem. Nej, det ærede Medlem sagde, at det var, fordi det efter hans Erindring var den højtærede Udenrigsminister. Det var det altsaa ikke,